

billige de Bestemmelser i Lovforslaget, der tilsigter dette, naar de ikke gaar ud over, hvad jeg maa finde rimeligt, eller bliver trykkende. Jeg tager mine Forbehold, efterhaanden som jeg kommer til de enkelte Paragraffer.

Fra Slutningen af Krigen og fra Efterkrigstiden har vi haft adskillige sørgelige Oplevelser med Hensyn til Aktieselskabsverdenen, og der kunde have været Anledning til den Gang at have taget skarpe Forholdsregler overfor disse Foreteelser. I en Aktieselskabslov, der er beregnet paa langt Sigt, gælder det imidlertid om, at man ikke lader sig paavirke af, hvad der er sket i en saadan abnorm Periode, og jeg tror heller ikke, at drastiske Foranstaltninger — der findes enkelte saadanne nævnt i Lovforslaget — vil være egnet til at opnaa det, jeg før pegede paa: fremme Udviklingen af denne Form for Erhvervsliv. Jeg tror, det bliver nødvendigt at fjerne disse Foranstaltninger af Lovforslaget, de vilde efter min Mening volde Skade, og, som jeg sagde før, jeg tror ikke, det vil være muligt ad denne Vej at forhindre Misbrug, lige saa lidt som det vil være muligt ad denne Vej at hindre Svindel. Livet lader sig nu en Gang ikke forme i Lovparagraffer; naar det kommer til Stykket, gælder det i den Lovgivning, Talen her er om, som overalt, at Livet maa bygge paa den enkeltes Ansvarsfølelse, og det, man fra Lovgivningsmagtens Side er i Stand til at sætte Skranker for, er blot ganske enkelte og aabenbare Misbrug.

Jeg maa derefter gøre en kritisk Bemærkning med Hensyn til Lovforslagets Teknik. Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke, saaledes som hans Forgænger havde gjort det i 1924, har søgt at sammenstille det foreliggende Lovforslag saa nøje som muligt med den gældende Lov. Det drejer sig om et Forslag af et mægtigt Omfang, og det er derfor nødvendigt at tage alle de forhaandenværende Hjælpemidler i Brug. Jeg havde derfor haabet, at den højtærede Minister ved Fremsættelsen af dette Forslag havde foretaget en Sammenstilling saavel med den gældende Lov som ogsaa med det Forslag, der blev fremsat i 1924; i Fjor ved den højtærede Ministers Fremsættelse af Banklovforslaget var der dog gennem Kursivtryk givet Anvisning paa, hvad der var nyt i Forslaget, men i det foreliggende Lovforslag findes der overhovedet ikke nogen saadan Henvisning til, hvad den tidligere Handelsminister har foreslaaet, skønt man, som jeg sagde til at

begynde med, i Hovedtrækkene har været enig med ham om det, der skulde foreslaas.

Med Hensyn til selve Forslaget har jeg den Indvending at gøre, at det som Helhed tager lidt for summarisk paa Sagerne; der tages ikke nævneværdigt Hensyn til, om det er et stort eller et lille Aktieselskab, Talen er om, de behandles ens, store og smaa i Flæng, og de behandles nogenlunde ens, hvad enten Aktiekapitalen er indbetalt eller ikke. Endvidere ønsker jeg at tage eet bestemt Forbehold. Der tales i Lovforslaget om Aktieselskaber i al Almindelighed, men jeg vil gerne henlede den højtærede Ministers og det høje Tings Opmærksomhed paa, at der maa være en Forskel, efter som det Aktieselskab, der er Tale om, er et *erhvervsdrivende* Selskab eller et Selskab med et ganske andet Formaal. Jeg tænker her f. Eks. paa, at der er mange Aktieselskaber, der driver Dagblade, mange Aktieselskaber eller da i hvert Fald flere, der udgiver Tidskrifter, Aktieselskaber, som ejer Forsamlingshuse, eller som driver Skoler. Overfor Aktieselskaber af den Art, som ikke har et rent erhvervsmæssigt Formaal, forekommer det mig, at en hel Del af de Bestemmelser, der indeholdes i Lovforslaget, ikke er rigtig paa deres Plads, og jeg ønsker derfor at tage Forbehold overfor dem og haaber, at den højtærede Minister vil være villig til at indføre Ændringer i Forslaget, saaledes at Selskaber af den Karakter undtages fra en hel Del af Bestemmelserne.

En af de vigtigste Paragraffer, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ikke nævnte, er Lovforslagets § 9. Den er omtrent enslydende med den samme Paragraf i det Lovforslag, der blev fremsat i 1923—24, og gaar ud paa, at herefterdags skal — i Modsætning til, hvad der nu er gældende —, al Aktietegning ud over det, som Stifterne selv tegner, ske paa Lister, der indeholder en Genpart af Stiftelsesoverenskomsten. Jeg billiger fuldt ud det, der staar i denne Paragraf, thi Betingelsen for, at der kan være Aabenhed og Klarhed, er netop, at Stifterne lægger paa Bordet, hvad Aktietegnerne gaar ind til. Jeg tror, at en af de væsentligste Afvigelser fra den Lov, vi har i Øjeblikket, netop er denne Paragraf, hvorefter enhver Aktietegner fremtidig vil vide, hvad han gaar ind til; det har man til Dato ikke vidst. Jeg fremhæver, at denne Paragraf, som sagt, har nogenlunde samme Ordlyd som i Lovforslaget fra 1923—24.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet talte om § 4, at Stifterne skulde være mindst 5, og at hver af Stifterne skal tegne